

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 237

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 9 aprilie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
74.		funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism	5–7
— Lege pentru ratificarea Protocolului dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului, semnat la București la 16 iulie 2008, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 16 noiembrie 1994	2	Decizia nr. 402 din 19 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	7–8
Protocol între Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 16 noiembrie 1994	2–3	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
495.		37.	
— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Protocolului dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului, semnat la București la 16 iulie 2008, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 16 noiembrie 1994.....	3	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, privind stabilirea componenței nominale a Comisiei tehnice centrale pentru coordonarea și urmărirea îndeplinirii sarcinilor din legislația în vigoare în domeniul alegerii membrilor din România în Parlamentul European ce revin ministerelor și celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și instituțiilor prefectului	9
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 364 din 17 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 ³ alin. (1) lit. a)—d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și a dispozițiilor art. 20 ¹ alin. (1) lit. a)—d) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și	4–5	M.39.	
		— Ordin al ministrului apărării naționale privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat	10–15
		3.550.	
		— Ordin al ministrului educației, cercetării și inovării privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Creștină „Natanael” din Suceava.....	15–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru ratificarea Protocolului dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului, semnat la București la 16 iulie 2008, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 16 noiembrie 1994**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Protocolul dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului, semnat la București la 16 iulie 2008, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 16 noiembrie 1994, ratificat prin Legea nr. 37/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 19 mai 1995.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 1 aprilie 2009.
Nr. 74.

PROTOCOL**între Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 16 noiembrie 1994**

Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului, denumite în continuare *părți contractante*, discutând intențiile României privind introducerea de amendamente la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 16 noiembrie 1994 (denumit în cele ce urmează *Acordul*), în scopul respectării de către România a obligațiilor ce îi revin în calitate de stat membru al Uniunii Europene,

recunoscând faptul că România, conform art. 307 din Tratatul instituind Comunitatea Europeană și art. 6 alin. (10) din Tratatul privind aderarea la Uniunea Europeană, trebuie să întreprindă toate demersurile necesare pentru a elimina incompatibilitățile dintre dreptul comunitar și alte acorduri internaționale, inclusiv Acordul,

hotărând, prin urmare, că este necesar ca anumite amendamente să fie aduse Acordului pentru a evita astfel de incompatibilități,

au convenit să încheie următorul protocol:

ARTICOLUL 1

— **Alineatul 1 al articolului 3 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„1. Fără a aduce atingere măsurilor adoptate de Uniunea Europeană, fiecare dintre părțile contractante se obligă să asigure pe teritoriul său un tratament echitabil, egal și protecție în legătură cu investițiile investitorilor celeilalte părți contractante și nu va încălca managementul și dreptul de decizie asupra investițiilor celeilalte părți contractante prin adoptarea de măsuri nerezonabile sau discriminatorii.”

ARTICOLUL 2

— **Alineatul 3 al articolului 3 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„3. Prevederile prezentului acord referitoare la tratamentul nediscriminatoriu, tratamentul național și tratamentul națiunii celei mai favorizate nu se vor aplica avantajelor prezente sau viitoare acordate de oricare parte contractantă în virtutea

apartenenței la ori asocierii cu o uniune vamală, economică sau monetară, o piață comună ori zonă de comerț liber, investitorilor proprii, ai statelor membre ale unei astfel de uniuni, piețe comune sau zone de comerț liber sau ai oricărui stat terț. Niciun astfel de tratament nu se va referi la vreun avantaj pe care oricare parte contractantă îl acordă investitorilor unui stat terț în virtutea unui acord de evitare a dublei impuneri sau a altor înțelegeri, pe bază de reciprocitate, referitoare la probleme de impozitare sau la comerțul de frontieră.”

ARTICOLUL 3

— **Alineatul 1 al articolului 4 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„1. Fără a aduce atingere măsurilor adoptate de Uniunea Europeană, fiecare dintre părțile contractante, în conformitate cu legislația sa, va garanta investitorilor celeilalte părți contractante, după plata de către aceștia a impozitelor și taxelor

corespunzătoare, transferul nerestricționat în străinătate al plăților legate de investiții și, în particular, al:

a) veniturilor, așa cum au fost ele definite la lit. c) a art. 1 al prezentului acord;

b) sumelor care se plătesc pentru rambursarea împrumuturilor, recunoscute de ambele părți contractante ca fiind investiții;

c) sumelor obținute de investitor în legătură cu lichidarea parțială sau totală ori vânzarea investițiilor;

d) sumelor din despăgubirea prejudiciului și pierderilor în conformitate cu art. 5 al prezentului acord.”

ARTICOLUL 4

— **La articolul 11 se introduce un nou alineat, alineatul 3, cu următorul cuprins:**

„3. Părțile contractante pot oricând să convină introducerea de amendamente în prezentul acord, care se formulează prin

protocoale separate, care constituie părți integrante ale acestuia și care intră în vigoare în modalitatea prevăzută la art. 11 al prezentului acord. În cazul evoluțiilor viitoare ale dreptului comunitar, prezentul acord va fi amendat, dacă se va considera necesar, prin acordul părților, în vederea asigurării conformității prevederilor sale cu obligațiile României rezultând din calitatea de stat membru al Uniunii Europene.”

ARTICOLUL 5

Prezentul protocol va face parte integrantă din Acord și va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări prin care părțile contractante își vor comunica reciproc îndeplinirea procedurilor legale interne necesare pentru intrarea acestuia în vigoare și va rămâne în vigoare atâta timp cât Acordul rămâne în vigoare.

Semnat la București la data de 16 iulie 2008, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, turkmenă și rusă, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba rusă va prevala.

Pentru Guvernul României,

Ovidiu Ioan Silaghi,

ministrul pentru întreprinderi mici și mijlocii,
comerț, turism și profesii liberale

Pentru Guvernul Turkmenistanului,

Jemal Ghioklenova,

ministrul industriei textile

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Protocolului
dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului,
semnat la București la 16 iulie 2008,
la Acordul dintre Guvernul României
și Guvernul Turkmenistanului privind promovarea
și protejarea reciprocă a investițiilor,
semnat la București la 16 noiembrie 1994**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Protocolului dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului, semnat la București la 16 iulie 2008, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 16 noiembrie 1994, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 31 martie 2009.
Nr. 495.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 364

din 17 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Rodica Neagu în Dosarul nr. 5.488/4/2008 al Judecătorei Sectorului 4 București.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției și se constată lipsa celeilalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având cuvântul, autorul excepției invocă excepția necompetenței materiale a Curții Constituționale, deoarece, potrivit art. 142 alin. (2) din Legea fundamentală coroborat cu art. 5 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, instanța de contencios constituțional se compune din 9 judecători. Or, de vreme ce la dezbateri participă doar 8 judecători, consideră că, în lipsa oricărui altor dispoziții legale imperative și în virtutea dreptului său de cetățean al României, se impunea să fi fost informat în prealabil cu privire la motivele ce au determinat absența unui judecător.

De asemenea, invocă direct în fața Curții Constituționale excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „*Curtea Constituțională lucrează legal în prezența a două treimi din numărul judecătorilor*”.

Asupra cererilor prealabile formulate reprezentantul Ministerului Public se pronunță în sensul respingerii lor ca nefondate.

Curtea, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale coroborat cu art. 158 din Codul de procedură civilă, dispune respingerea cererilor formulate, deoarece, potrivit art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, sesizarea instanței de contencios constituțional se dispune numai de către instanța de judecată de drept comun printr-o încheiere, cadrul procesual specific excepției de neconstituționalitate fiind dat de dispoziția legală atacată și de temeiul constituțional invocat, el neputând fi modificat nici de autorii sesizării și nici de Curte. De asemenea, Curtea constată că, potrivit art. 52 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „*La ședințele Plenului participă toți judecătorii [...], în afară de situațiile în care unii absentează în mod justificat*”. Împrejurarea că pentru ședința de față plenul este compus numai din 8 judecători nu este de natură a atrage necompetența materială a instanței de contencios constituțional, întrucât pentru a exista cvorum este necesar ca, în temeiul art. 51 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, dezbaterile să aibă loc în prezența a două treimi din numărul judecătorilor Curții Constituționale.

Autorul excepției solicită ulterior acordarea unui nou termen de judecată, deoarece până în prezent președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu și-au exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a cererii de acordare a unui nou termen de judecată, întrucât absența punctelor de vedere ale autorităților nominalizate nu constituie un impediment legal care să pună Curtea Constituțională în imposibilitate de a se pronunța pe fond.

Curtea, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune respingerea cererii de acordare a unui nou termen de judecată, deoarece, potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, instanța de contencios constituțional are doar obligația de a solicita președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului punctele lor de vedere. Absența opiniei autorităților nu echivalează cu imposibilitatea Curții de a trece la dezbateri.

Cauza se află în stare de judecată.

Autorul excepției depune concluzii scrise și arată că, în pofida obligației prevăzute de art. 48 alin. (2) din Legea nr. 51/1995, Uniunea Națională a Barourilor din România funcționează fără a avea personalitate juridică. Așa fiind, membrii barourilor „Bota”, care nu intră în categoria barourilor așa-zis tradiționale, sunt discriminați prin simplul fapt că aparțin unui barou ce are personalitate juridică.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 195 din 27 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 din 14 iunie 2004.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.488/4/2008, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat**, excepție ridicată de Rodica Neagu în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia se întemeiază pe prevederile art. 16 alin. (2) din Constituția României.

În motivarea excepției se susține că legea atacată este neconstituțională, întrucât nu permite funcționarea altor barouri de avocați decât cele care își desfășoară activitatea pe baza acestei legi.

Instanța de judecată nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile legale criticate nu contravin Constituției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile scrise și orale ale autorului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001, cu modificările și completările ulterioare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că problema personalității juridice a barourilor de avocați nu este una de constituționalitate, ci de legiferare sau de interpretare și aplicare a legii. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta „se pronunță numai asupra

constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Pentru aceleași considerente, Curtea nu poate primi nici critica potrivit căreia dispozițiile Legii nr. 51/1995 nu permit funcționarea unor barouri de avocați altele decât cele care își desfășoară activitatea pe baza acestui act normativ, întrucât implică modificarea prevederilor legale pe calea excepției de neconstituționalitate în sensul dorit de autor.

În sfârșit, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta „decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]”.

Din analiza Dosarului nr. 5.488/4/2008 al Judecătoriei Sectorului 4 București Curtea constată că obiectul cauzei îl constituie soluționarea unei acțiuni civile având ca obiect partajarea averii succesoriale între moștenitori. Or, este evident că dreptul unui avocat care face parte din Uniunea Națională a Barourilor din România de a reprezenta pe unul dintre moștenitori nu are legătură cu soluționarea pe fond a litigiului dedus judecării instanței de drept comun și, pe cale de consecință, potrivit art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu poate fi invocată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Rodica Neagu în Dosarul nr. 5.488/4/2008 al Judecătoriei Sectorului 4 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 365

din 17 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22³ alin. (1) lit. a)—d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și a dispozițiilor art. 20¹ alin. (1) lit. a)—d) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism

Ioan Vida — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător

Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22³ alin. (1) lit. a)—d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și a dispozițiilor art. 20¹ alin. (1) lit. a)—d) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului.

La apelul nominal se prezintă, pentru Avocatul Poporului, expertul pentru probleme juridice, cu delegație la dosar, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției pune concluzii de admitere a acesteia, reiterând argumentele din sesizare.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că sunt valabile aceleași argumente ce au stat la baza fundamentării Deciziei nr. 1.058/2007 pronunțate de Curtea Constituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Adresa nr. 14.030 din 18 decembrie 2008, Avocatul Poporului a sesizat Curtea Constituțională, în temeiul art. 146 lit. d) teza finală din Constituție, cu **excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22³ alin. (1) lit. a)—d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și a dispozițiilor art. 20¹ alin. (1) lit. a)—d) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.**

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 132 alin. (1) din Constituția României, deoarece, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.058/2007, reglementarea, cu caracter strict și limitativ, a unor situații în care cauze de competența parchetelor ierarhic inferioare pot fi preluate, pentru efectuarea urmăririi penale, de procurorii din cadrul parchetelor ierarhic superioare restrânge în mod nejustificat competența acestora din urmă, cu consecința încălcării principiilor care guvernează activitatea Ministerului Public.

Potrivit dispozițiilor art. 33 din Legea nr. 47/1992, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece prevederile declarate ca neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 1.058/2007, și anume cele ale art. 209 alin. 4¹ din Codul de procedură penală, au un conținut similar cu cele atacate în prezenta cauză. În acest context, argumentele deciziei menționate anterior se aplică *mutatis mutandis* și în ceea ce privește dispozițiile art. 22³ alin. (1) lit. a)—d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 20¹ alin. (1) lit. a)—d) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând sesizarea Avocatului Poporului, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 22³ alin. (1) lit. a)—d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, așa cum a fost modificată și completată prin art. VI pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 7 septembrie 2006, și ale art. 20¹ alin. (1) lit. a)—d) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.089 din 23 noiembrie 2004, așa cum a fost modificată și completată prin art. I pct. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 131/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.046 din 29 decembrie 2006, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 22³ alin. (1) lit. a)—d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002:

„(1) *Procurorii din cadrul structurii centrale a Direcției Naționale Anticorupție pot prelua, în vederea efectuării urmăririi penale, cauze de competența structurilor teritoriale ale direcției, din dispoziția procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție, când:*

a) *imparțialitatea procurorilor ar putea fi știrbită datorită împrejurărilor cauzei, dușmăniilor locale sau calității părților;*

b) *una dintre părți are o rudă sau un afin până la gradul patru inclusiv printre procurorii ori grefierii parchetului sau judecătorii, asistenții judiciari ori grefierii instanței;*

c) *există pericolul de tulburare a ordinii publice;*

d) *urmărirea penală este împiedicată sau îngreunată datorită complexității cauzei ori altor împrejurări obiective, cu acordul procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală.”;*

— Art. 20¹ alin. (1) lit. a)—d) din Legea nr. 508/2004:

„(1) *Procurorii din cadrul structurii centrale sau serviciilor teritoriale ale Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism pot prelua, în vederea efectuării urmăririi penale, cauze de competența structurilor teritoriale subordonate direcției, din dispoziția procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, când:*

a) *imparțialitatea procurorilor ar putea fi știrbită datorită împrejurărilor cauzei, dușmăniilor locale sau calității părților;*

b) *una dintre părți are o rudă sau un afin până la gradul patru inclusiv printre procurorii ori grefierii parchetului sau judecătorii, asistenții judiciari ori grefierii instanței;*

c) *există pericolul de tulburare a ordinii publice;*

d) *urmărirea penală este împiedicată sau îngreunată datorită complexității cauzei ori altor împrejurări obiective, cu acordul procurorului care efectuează urmărirea penală.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 1.058 din 14 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 810 din 28 noiembrie 2007, a statuat că dispozițiile art. 209 alin. 4¹ lit. a), b), c) și d) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale și contravin prevederilor art. 132 alin. (1) din Legea fundamentală, deoarece „*reglementarea, cu caracter strict și limitativ, a unor situații în care cauze de competența parchetelor ierarhic inferioare pot fi preluate, pentru efectuarea urmăririi penale, de procurorii din cadrul parchetelor ierarhic superioare restrânge în mod nejustificat competența acestora din urmă, cu consecința încălcării principiilor care guvernează activitatea Ministerului Public. [...] prin referirea la «alte împrejurări obiective» în care există posibilitatea preluării cauzelor în discuție, teza finală a aceluiași text de lege anulează, practic,*

acest efect, deoarece condiționează măsura preluării cauzelor de «acordul procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală». Această condiție impusă de lege nu numai că este într-o vădită contradicție cu principiul controlului ierarhic ce guvernează activitatea procurorilor, ci poate crea și suspiciuni cu privire la modul în care acești magistrați își îndeplinesc atribuțiile, întrucât induce ideea posibilității unei «negocieri», pe linie ierarhică, a competenței de efectuare a urmăririi penale, în funcție de diversele particularități ale unor cauze”.

Din analiza dispozițiilor legale criticate Curtea constată că acestea sunt o preluare *tale quale* a prevederilor art. 209 alin. 41

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată direct de Avocatul Poporului, în temeiul art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție, și constată că dispozițiile art. 22³ alin. (1) lit. a)—d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și dispozițiile art. 20¹ alin. (1) lit. a)—d) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt neconstituționale.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 402

din 19 martie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 din Legea nr. 230/2007
privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari**

Acsinte Gaspar	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Asociația de Proprietari nr. 30 din Slatina în Dosarul nr. 3.569/311/2008 al Judecătoria Slatina.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.569/311/2008, **Judecătoria Slatina a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari**. Excepția a fost ridicată de Asociația de Proprietari nr. 30 din Slatina într-o cauză civilă ce are ca obiect cererea de evacuare a autoarei excepției din spațiul comun „uscătorie”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile criticate sunt contrare principiilor și drepturilor consacrate de dispozițiile constituționale și prevederile actelor internaționale invocate, întrucât nu dau posibilitatea coproprietarilor să dispună de cota ce le revine din proprietatea comună. Astfel, arată că, potrivit prevederilor criticate, pentru a utiliza proprietatea comună le este necesar acordul majorității proprietarilor membri ai asociației și al proprietarilor direct afectați de vecinătate, nefiind luată în considerare opțiunea fiecărui proprietar în parte.

Judecătoria Slatina apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că prevederile art. 39 din Legea nr. 230/2007 stabilesc condițiile în care proprietatea comună poate fi utilizată de către terți, fiind reglementate limite ale dreptului de proprietate în cazul bunurilor aflate în coproprietate forțată și perpetuă, în blocurile de locuințe, în care sunt constituite asociații de proprietari, în condițiile legii. Totodată, reține faptul că alin. 1 teza a doua al art. 44 din Constituție prevede că limitele și conținutul dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. Astfel, apreciază că limitele aduse prin lege dreptului de proprietate asupra părților dintr-o clădire cu mai multe locuințe, destinate folosirii în comun de către toți proprietarii, se justifică constituțional.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 39 din Legea nr. 230/2007 sunt constituționale. În acest sens, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 734/2008 în care s-a reținut constituționalitatea textului de lege criticat raportat la dispozițiile art. 44 din Constituție. Totodată, apreciază că prevederile criticate nu sunt de natură să îngreudească dreptul părților interesate de a beneficia de toate garanțiile procesuale menite să le asigure dreptul la un proces echitabil și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 39 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, având următorul conținut: „*Proprietatea comună poate fi utilizată de către terți, persoane fizice sau juridice, de drept public ori de drept privat, numai cu acordul majorității proprietarilor membri ai asociației și al proprietarilor direct*

afecțați de vecinătate, în baza unui contract de închiriere, de folosință sau de concesiune.”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare și ale art. 44 alin. (1) și (2) privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată, precum și a dispozițiilor art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, potrivit căreia orice persoană are dreptul la proprietate, atât singură, cât și în asociere cu alții.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor art. 39 din Legea nr. 230/2007 s-a mai pronunțat, de exemplu, prin deciziile nr. 734 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iulie 2008, și nr. 1.068 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 842 din 8 decembrie 2007, reținând că acestea stabilesc condițiile în care proprietatea comună poate fi utilizată de către terți, și anume cu acordul majorității proprietarilor membri ai asociației și al proprietarilor direct afecțați de vecinătate.

În cauză, se pune problema stabilirii limitelor dreptului de proprietate în cazul bunurilor aflate în coproprietate forțată și perpetuă (*condominium pro indiviso*) în blocurile de locuințe, în care, potrivit legii, se constituie asociații de proprietari.

Sub acest aspect, Curtea a reținut că dispozițiile art. 44 alin. (1) din Constituție, care consacră garantarea dreptului de proprietate privată, prevăd în teza a doua că atât limitele, cât și conținutul acestui drept „*sunt stabilite de lege*”. Rezultă, în mod evident, că limitele aduse prin lege dreptului de proprietate asupra părților destinate folosirii în comun de către toți proprietarii dintr-o clădire cu mai multe locuințe se justifică constituțional prin asigurarea posibilității efective de administrare, folosire, întreținere și exploatare a imobilului în interesul tuturor proprietarilor de locuințe din acel imobil.

Mai mult, în măsura în care textul de lege criticat prevede expres manifestarea acordului tuturor proprietarilor direct afecțați de vecinătate ca o condiție peremptorie a utilizării de către terți a spațiilor proprietate comună, Curtea a constatat că, în cauza dedusă controlului, nu operează nicio îngădire a dreptului de proprietate al acestora.

Atât considerentele, cât și soluția deciziilor amintite sunt pe deplin valabile și în cauza de față, neintervenind elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții în această materie.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Asociația de Proprietari nr. 30 din Slatina în Dosarul nr. 3.569/311/2008 al Judecătoria Slatina.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 martie 2009.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPARIU

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN

privind stabilirea componenței nominale a Comisiei tehnice centrale pentru coordonarea și urmărirea îndeplinirii sarcinilor din legislația în vigoare în domeniul alegerii membrilor din România în Parlamentul European ce revin ministerelor și celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și instituțiilor prefectului

Având în vedere prevederile art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 219/2009 privind stabilirea măsurilor pentru buna organizare și desfășurare a alegerilor pentru membrii din România în Parlamentul European din anul 2009,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul administrației și internelor, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se stabilește componența nominală a Comisiei tehnice centrale pentru coordonarea și urmărirea îndeplinirii sarcinilor din legislația în vigoare în domeniul alegerii membrilor din România în Parlamentul European ce revin ministerelor și celorlalte organe de specialitate ale

administrației publice centrale, precum și instituțiilor prefectului, potrivit anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru,
ministrul administrației și internelor,
Cristian Făiniși,
secretar de stat

București, 3 aprilie 2009.

Nr. 37.

ANEXĂ

COMPONENȚA NOMINALĂ

a Comisiei tehnice centrale pentru coordonarea și urmărirea îndeplinirii sarcinilor din legislația în vigoare în domeniul alegerii membrilor din România în Parlamentul European ce revin ministerelor și celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și instituțiilor prefectului

Președinte:

1. Dan Nica, viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor

Membri:

2. Mihai Viorel Fifor — secretar de stat pentru relația cu instituțiile prefectului din cadrul Ministerului Administrației și Internelor

3. Chestor Cristian Făiniși — secretar de stat, șef al Departamentului ordine și siguranță publică din cadrul Ministerului Administrației și Internelor

4. Cătălin Vrabie — secretar de stat pentru comunitățile locale din cadrul Ministerului Administrației și Internelor

a) Reprezentanți, la nivel de secretar de stat sau secretar general:

5. Andrei Cosmin Tănăsie — Secretariatul General al Guvernului

6. Gherghina Florea — secretar general adjunct, Ministerul Finanțelor Publice

7. Mihaela Arteni — secretar general, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale

8. Natalia Intotero — secretar de stat, Ministerul Afacerilor Externe

9. Octavian-Virgiliu Ojog — secretar de stat, Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești

10. Gheorghe Asănică — secretar general, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării

11. Mircea Cristian Staicu — secretar general, Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național

12. George Pavelescu — secretar general, Ministerul Sănătății

13. Marian Muhuleț — vicepreședinte, Autoritatea Electorală Permanentă

14. Vergil Voineagu — președinte, Institutul Național de Statistică

15. Vasile Munteniță — președinte, Administrația Națională a Rezervelor de Stat

b) Reprezentanți ai:

16. Serviciului de Telecomunicații Speciale — gen. lt. ing. Marcel Opreș, director

17. Agenției Naționale de Presă „Agerpres” — Paraschiv Marcu, director general adjunct

18. Societății Comerciale „Electrica” — S.A. — Corneliu Stan, director general adjunct

19. Societății Române de Televiziune — Mura Frînculescu, coordonator TVR 3

20. Societății Române de Radiodifuziune — Doru Vasile Ionescu, director, Departamentul producție editorială

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN**privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat**

Pentru aplicarea dispozițiilor art. II din Legea nr. 41/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2008 privind modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare,

în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului apărării nr. M.190/2007*) pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul apărării naționale,
Aurel Ionel Lascu,
secretar de stat

București, 27 martie 2009.
Nr. M.39.

*) Ordinul ministrului apărării nr. M.190/2007 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece avea ca obiect reglementări din sectorul de apărare și securitate națională a țării.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE**de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — Prezentele norme metodologice reglementează modul de aplicare, în Ministerul Apărării Naționale, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *ordonanță de urgență*.

Art. 2. — În sensul prezentelor norme metodologice, *acțiunile militare* reprezintă misiunile prevăzute la art. 2 lit. b) din ordonanța de urgență, precum și următoarele misiuni cu potențial ridicat de risc, desfășurate pe teritoriul statului național, după cum urmează:

- misiunile executate de forțele aflate în „serviciu de luptă”;
- exercițiile de antrenament, certificare și evaluare executate în teren, cu sau fără trageri de luptă;
- acțiunile de sprijin acordat autorităților civile în situații de urgență;
- misiunile de asistență umanitară.

CAPITOLUL II**Conferirea de titluri onorifice**

Art. 3. — (1) Personalului armatei care a participat, începând cu anul 1990, la acțiuni militare, astfel cum acestea sunt definite la art. 2, timp de cel puțin 12 luni, neîntrerupt sau cumulativ, precum și personalului invalid, indiferent de durata participării la acțiuni militare, i se conferă titlul onorific de „Militar Veteran”, pentru cadrele militare și soldații și gradații voluntari, respectiv titlul onorific de „Veteran”, pentru personalul civil.

(2) Titlurile onorifice prevăzute la alin. (1) se conferă o singură dată, indiferent de numărul participărilor la acțiuni militare, astfel cum acestea sunt definite la art. 2, prin ordin al șefului Statului Major General, respectiv prin dispoziție a directorului general al Direcției generale de informații a apărării, pentru personalul din subordine, pe baza propunerilor comandanților/șefilor structurilor care le-au organizat și condus.

(3) Statele majore ale categoriilor de forțe ale armatei, comandamentele de armă și Comandamentul operațional întrunit centralizează semestrial propunerile comandanților/șefilor structurilor care au organizat și condus acțiuni militare privind recunoașterea meritelor militarilor și personalului civil, le analizează și înaintează propuneri șefului Statului Major General. Pentru personalul din structurile subordonate Direcției

generale de informații a apărării propunerile se transmit directorului general al Direcției generale de informații a apărării.

(4) Titlurile onorifice prevăzute la alin. (1) se înscriu în registrele speciale înființate la unitățile militare care au avut/au personal participant la acțiuni militare, conform modelului stabilit de Muzeul Militar Național. Înscrierea se face pe baza ordinului/dispoziției prin care se conferă titlul onorific respectiv. O copie a ordinului/dispoziției se trimite Muzeului Militar Național, cu excepția personalului Direcției generale de informații a apărării, și în extras unității militare în care este încadrat la momentul respectiv personalul armatei prevăzut în ordin/dispoziție.

Art. 4. — Personalului armatei care a participat, începând cu anul 1990, la acțiuni militare, indiferent de durata participării, și care, pe timpul misiunii, s-a remarcat săvârșind acte exemplare de curaj și devotament, i se conferă titlul onorific de „Militar Veteran”, respectiv titlul onorific de „Veteran”, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ierarhică a comandanților/șefilor unităților militare din care au făcut parte, pe baza evenimentelor consemnate în jurnalul acțiunilor militare/ordinul de zi pe unitate.

Art. 5. — Conferirea titlului onorific de „Militar Veteran” se înscrie și în documentele de evidență nominală a personalului militar, la rubrica „Decorații și titluri de onoare”. În acest scop, o copie a ordinului privind conferirea titlului onorific se trimite la Direcția management resurse umane.

Art. 6. — Legitimația tip „Militar Veteran” și legitimația tip „Veteran” se confecționează de către Centrul tehnic-editorial al Armatei, prin grija Direcției personal și mobilizare din cadrul Statului Major General, conform precizărilor din anexă.

Art. 7. — Modulele de personal ale unităților militare țin evidența personalului militar și civil care a participat la acțiuni militare.

CAPITOLUL III

Menținerea în activitate a personalului armatei invalid și reconversia profesională a acestuia

Art. 8. — Personalul armatei invalid se menține, se încadrează sau se reîncadrează în structuri neluptătoare ale Ministerului Apărării Naționale, la cerere, în funcții militare, respectiv civile, cu preponderență în următoarele domenii de activitate: stat major, resurse umane, asigurare logistică, financiar-contabil, asigurare tehnico-materială, asistență medicală, asistență juridică, informare și relații publice sau învățământ.

Art. 9. — Menținerea, încadrarea sau reîncadrarea personalului armatei invalid se face cu respectarea următoarelor condiții:

a) personalul în cauză îndeplinește condițiile legale și specificațiile de personal ale postului respectiv;

b) invaliditatea permite personalului în cauză îndeplinirea atribuțiilor postului respectiv, fără riscul agravării afecțiunii, corespunzător concluziilor formulate de către comisiile speciale de cercetare a condițiilor de dobândire a invalidității, precum și avizului comisiilor de expertiză medico-militară și a medicului de medicina muncii, pentru cadrele militare, sau de către medicul de medicina muncii în colaborare cu medicii de expertiza capacității de muncă, pentru soldații și gradații voluntari și personalul civil invalid;

c) există posturi vacante care pot fi ocupate de cel în cauză, conform prevederilor lit. a) și b), în unitățile și garnizoanele solicitate.

Art. 10. — Comandanții/șefii unităților militare vor identifica posturile posibile care ar putea fi încadrate cu personal militar și civil cu diverse invalidități dobândite pe timpul participării la acțiuni militare, în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a

prezentelor norme metodologice. Posturile se comunică, se centralizează și actualizează semestrial, ierarhic, până la nivelul Direcției management resurse umane, urmând să fie încadrate cu personal invalid, când va fi cazul.

Art. 11. — Personalul armatei, încadrat în gradul III de invaliditate în urma participării la acțiuni militare, care nu solicită sau căruia nu i se poate asigura menținerea, încadrarea ori reîncadrarea în condițiile prevăzute la art. 8, beneficiază, cu prioritate, de prevederile normelor în vigoare privind reconversia profesională în cadrul Ministerului Apărării Naționale.

CAPITOLUL IV

Trimiterea la tratament în străinătate și decontarea cheltuielilor pentru personalul armatei rănit ca urmare a participării la acțiuni militare

Art. 12. — Personalul armatei, rănit sau invalid ca urmare a participării la acțiuni militare, beneficiază de tratament în străinătate, în cazul în care afecțiunile nu pot fi tratate în țară, cu suportarea contravalorii costului tratamentului și a cheltuielilor aferente din bugetul Ministerului Apărării Naționale.

Art. 13. — Personalul armatei care, la examenul medical efectuat la înapoierea din misiunile în care a participat la acțiuni militare sau ulterior executării acestora, este diagnosticat cu afecțiuni pentru care se stabilește legătura de cauzalitate cu participarea la acțiunile militare, beneficiază de drepturile prevăzute la art. 12.

Art. 14. — Personalul armatei, rănit sau invalid în urma participării la acțiuni militare, astfel cum acestea sunt definite la art. 2, poate fi trimis la tratament în străinătate la instituții medicale de profil în următoarele modalități:

a) direct din teatrele de operații la formațiuni medicale de Rol 4 sau similar, aparținând altor țări cu care România are încheiate acorduri bilaterale, în conținutul cărora să fie înscrise prevederi referitoare la suportarea cheltuielilor pentru serviciile medicale în vederea efectuării tratamentului de specialitate;

b) prin evacuare la un spital din rețeaua sanitară proprie a Ministerului Apărării Naționale de unde, dacă în urma analizelor și investigațiilor efectuate, se stabilește că afecțiunea nu poate fi tratată în țară.

Art. 15. — (1) În situația în care continuarea tratamentului și a recuperării pacientului, conform prevederilor art. 14 lit. a), în cadrul aceleiași structuri sau la alte instituții medicale de profil necesită cheltuieli suplimentare în afara acordurilor bilaterale, continuarea spitalizării ori transferul la altă unitate sanitară din străinătate se efectuează numai cu avizul unei comisii medicale de evaluare, constituită din specialiști din structurile medicale ale Ministerului Apărării Naționale.

(2) Comisia medicală de evaluare, stabilită prin dispoziție a șefului Direcției medicale, va efectua deplasarea în străinătate unde, împreună cu specialiștii de profil din structura medicală respectivă, va evalua starea pacientului și va stabili oportunitatea continuării tratamentului în străinătate, numai în condițiile în care afecțiunile nu pot fi tratate în instituții medicale publice sau private din țară.

(3) În baza referatului întocmit de comisia medicală de evaluare, șeful Direcției medicale înaintează un raport ministrului apărării naționale în vederea aprobării continuării tratamentului în străinătate pentru personalul prevăzut la art. 12 și 13.

(4) În situația în care comisia medicală de evaluare consideră nejustificată continuarea tratamentului și a activităților de recuperare medicală în străinătate pentru că există instituții medicale de profil în țară, poate propune evacuarea pacientului și internarea acestuia în instituții medicale publice sau private din țară, după caz.

Art. 16. — În situația în care, pentru continuarea tratamentului și a recuperării pacientului, conform art. 15 alin. (1), se decide de urgență evacuarea medicală a acestuia la altă unitate sanitară din străinătate, plata serviciilor medicale se face, până la derularea procedurii prevăzute la art. 15, din bugetul Ministerului Apărării Naționale, de către ordonatorii de credite în subordinea cărora se află persoana respectivă, cu avizul Direcției medicale.

Art. 17. — (1) Personalul armatei evacuat în țară, conform prevederilor art. 14 lit. b), precum și cel care la examenul medical efectuat la înapoierea din misiune sau ulterior executării acesteia este diagnosticat cu afecțiuni pentru care se stabilește legătura de cauzalitate cu participarea la acțiunile militare pe baza procesului-verbal întocmit de către comisia specială de cercetare a condițiilor în care s-a produs evenimentul, dar care nu poate fi tratat în instituții medicale publice sau private din țară, va fi evaluat de o comisie medicală constituită din specialiști din structurile medicale ale Ministerului Apărării Naționale, precum și din rețeaua sanitară a Ministerului Sănătății, după caz, care va stabili oportunitatea trimerii la tratament în străinătate în conformitate cu prevederile art. 15 alin. (3).

(2) Comisia prevăzută la alin. (1) va stabili dacă este necesar ca pacientul să beneficieze de un însoțitor pe timpul tratamentului în străinătate.

Art. 18. — (1) Decontarea serviciilor medicale efectuate în străinătate, inclusiv a medicamentelor, protezelor, ortezelor și a altor dispozitive medicale, necesare personalului prevăzut la art. 13 și 14, se va face în baza facturilor emise, din bugetul Ministerului Apărării Naționale, de către ordonatorii de credite în subordinea cărora se află personalul respectiv, cu avizul Direcției medicale.

(2) Cheltuielile aferente deplasării la tratament în străinătate, cum ar fi: transport, cazare, masă, taxe de viză, pentru pacient, precum și, eventual, pentru un însoțitor se decontează de către structurile prevăzute la alin. (1), pe baza documentelor justificative.

CAPITOLUL V

Acordarea indemnizației lunare de invaliditate și altor drepturi pentru personalul armatei rănit ca urmare a acțiunilor militare și cel invalid

Art. 19. — Indemnizația lunară de invaliditate prevăzută la art. 8² alin. (1) din ordonanța de urgență se acordă de către Direcția financiar-contabilă, pe baza unui dosar care cuprinde următoarele documente:

- a) cerere scrisă;
- b) certificat-decizie medicală de încadrare în grad de invaliditate emis de către comisiile de expertiză medico-militară, pentru cadrele militare;
- c) certificat medical de clasare „inapt pentru serviciul militar” emis de către comisiile de expertiză medico-militară, precum și decizie asupra capacității de muncă emisă de către medicul expert al asigurărilor sociale pentru soldații și gradații voluntari;
- d) decizie asupra capacității de muncă emisă de către medicul expert al asigurărilor sociale pentru personalul civil;
- e) copie de pe actul de identitate al solicitantului.

Art. 20. — (1) În documentele prevăzute la art. 19 lit. b) și c) trebuie să se înscrie data dobândirii invalidității, precum și legătura de cauzalitate dintre invaliditatea dobândită și acțiunea militară.

(2) Pentru personalul civil, dosarul cuprinde în plus față de documentele prevăzute la art. 19 lit. a), d) și e) și o copie a procesului-verbal întocmit de către comisia specială de cercetare a condițiilor în care s-a produs evenimentul.

Art. 21. — (1) Plata indemnizației lunare de invaliditate prevăzută la art. 8² alin. (1) din ordonanța de urgență se face începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care a avut loc evenimentul care a cauzat invaliditatea, dacă dosarul a fost depus la Direcția financiar-contabilă în termen de 90 de zile de la data producerii acestuia.

(2) Plata indemnizației lunare de invaliditate prevăzută la art. 8² alin. (1) din ordonanța de urgență se face începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care s-a depus dosarul la Direcția financiar-contabilă, dacă acesta a fost depus într-un termen ce depășește 90 de zile de la data producerii evenimentului care a cauzat invaliditatea.

Art. 22. — Plata indemnizației lunare de invaliditate prevăzută la art. 8² alin. (1) din Ordonanța de urgență se face odată cu plata pensiilor militare de stat și drepturilor sociale, în contul bancar specificat de beneficiar.

Art. 23. — (1) Plata indemnizației lunare de invaliditate prevăzută la art. 8² alin. (1) din ordonanța de urgență încetează în următoarele situații:

a) când, după revizuirea periodică a gradului de invaliditate, se constată că persoana beneficiară nu se mai încadrează în grad de invaliditate;

b) în caz de deces a persoanei beneficiare.

(2) Persoanele beneficiare a indemnizației lunare de invaliditate se supun revizuirii medicale periodice a gradului de invaliditate până la vârsta legală de pensionare stabilită potrivit reglementărilor aplicabile sistemului în care acestea sunt asigurate.

CAPITOLUL VI

Drepturile urmașilor personalului armatei decedat ca urmare a participării la acțiuni militare

Art. 24. — Copiii soldaților și gradaților voluntari, precum și ai personalului civil decedat ca urmare a participării la acțiuni militare pot fi transferați/înscriși în instituțiile militare de învățământ în aceleași condiții ca și copiii cadrelor militare decedate, conform prevederilor normelor în vigoare privind transferul și înmatricularea elevilor și studenților în instituțiile militare de învățământ.

Art. 25. — (1) Copiii personalului armatei decedat beneficiază, pe durata studiilor în instituții civile de învățământ, de burse de studii.

(2) Bursele prevăzute la alin. (1) se acordă astfel:

a) elevilor și studenților care urmează cursurile unei instituții civile de învățământ, până la împlinirea vârstei de 18 ani sau, dacă își continuă studiile într-o formă de învățământ organizată potrivit legii, până la terminarea acestora, fără a depăși vârsta de 26 de ani;

b) pe întregul an calendaristic, pe durata pregătirii în instituțiile civile de învățământ de zi gimnazial, liceal, postliceal sau universitar, după caz;

c) pentru o singură specializare sau calificare profesională.

(3) Bursele prevăzute la alin. (1) se plătesc lunar, iar cuantumul acestora se calculează prin aplicarea unui coeficient de 1,10 asupra salariului mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat aferent anului pentru care se face plata.

(4) Anual, bursa de studii aferentă lunii august, pentru anul școlar următor, pentru copiii personalului armatei decedat, înmatriculați în instituțiile civile de învățământ, cuprinde, pentru cumpărarea unor articole de îmbrăcăminte, și contravaloarea echipamentului unui elev/student din instituțiile militare de învățământ, precum și contravaloarea în lei a sumei de 100 euro, la data de 15 iulie a anului în care se face plata, pentru procurarea unor materiale de studii.

(5) Pentru acordarea drepturilor prevăzute la alin. (1) și (4) solicitanții vor depune la Direcția financiar-contabilă, în luna următoare decesului, dosarul pentru acordarea bursei de studii pe care îl actualizează anual, în luna august, cu acte care să facă dovada că cel în cauză este integralist și înmatriculat în anul de studii următor.

(6) Calculul și plata drepturilor prevăzute la alin. (1) și (4) se face de către Direcția financiar-contabilă.

Art. 26. — (1) Urmașii personalului armatei decedat, participant la acțiuni militare, pot beneficia de indemnizația lunară prevăzută la art. 85 alin. (1) lit. b) din ordonanța de urgență în baza următoarelor documente:

- a) cerere scrisă;
- b) certificat-decizie medicală emis de către comisiile de expertiză medico-militară, pentru cadrele militare;
- c) certificat medical emis de către comisiile de expertiză medico-militară, pentru soldații și gradații voluntari;
- d) copie de pe certificatul de deces;
- e) copie de pe actul de identitate al solicitantului;
- f) copie de pe actele din care să rezulte calitatea de urmaș a celui decedat;
- g) declarație pe propria răspundere, autentificată de notarul public, din care să reiasă că solicitantul nu realizează venituri din salarii sau din activități independente.

(2) Părinții personalului armatei decedat, participant la acțiuni militare, pot beneficia, în condițiile art. 85 alin. (2) din ordonanța de urgență, de jumătate din indemnizația lunară prevăzută la alin. (1), în baza următoarelor documente:

- a) cerere scrisă;
- b) copie de pe certificatul de deces;
- c) copie de pe actul de identitate al părinților;
- d) copie de pe actele din care să rezulte calitatea de urmaș al celui decedat;
- e) declarație pe propria răspundere, autentificată de notarul public, din care să reiasă că părinții nu realizează venituri din salarii sau din activități independente;
- f) declarație pe propria răspundere, autentificată de notarul public, din care să reiasă că cel decedat era singurul susținător al acestora.

Art. 27. — (1) Plata indemnizației lunare prevăzută la art. 85 alin. (1) lit. b) și art. 85 alin. (2) din ordonanța de urgență se face începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a cauzat decesul, dacă dosarul a fost depus la Direcția financiar-contabilă în termen de 90 de zile de la data producerii acestuia.

(2) Plata indemnizației lunare prevăzută la art. 85 alin. (1) lit. b) și art. 85 alin. (2) din ordonanța de urgență se face începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care s-a depus dosarul la Direcția financiar-contabilă, dacă acesta a fost depus într-un termen ce depășește 90 de zile de la data producerii evenimentului care a cauzat decesul.

Art. 28. — (1) Indemnizația lunară prevăzută la art. 85 alin. (1) lit. b) și art. 85 alin. (2) din ordonanța de urgență se plătește de către Direcția financiar-contabilă.

(2) Plata indemnizației lunare prevăzută la art. 85 alin. (1) lit. b) și art. 85 alin. (2) din ordonanța de urgență se face odată cu plata pensiilor militare de stat și drepturilor sociale, în contul bancar specificat de beneficiar.

Art. 29. — Plata indemnizației lunare prevăzută la art. 85 alin. (1) lit. b) și art. 85 alin. (2) din ordonanța de urgență încetează în următoarele situații:

- a) de la data când persoana beneficiară/persoanele beneficiare realizează venituri din salarii sau activități independente;

- b) în caz de deces al persoanei/persoanelor beneficiare;

c) pentru copiii personalului armatei decedat, participant la misiunile militare, elevi și studenți care nu urmează cursurile unei instituții de învățământ, la împlinirea vârstei de 18 ani, sau dacă își continuă studiile într-o formă de învățământ organizată potrivit legii, la terminarea acestora, fără a depăși vârsta de 26 de ani.

Art. 30. — Urmașii personalului armatei decedat, participant la acțiuni militare, beneficiază de drepturile prevăzute în instrucțiunile privind folosirea de către personalul armatei și alți beneficiari a fondului construit al Ministerului Apărării Naționale, destinat cazării, refacerii capacității de muncă și activităților recreative și sportive.

Art. 31. — Membrii familiei și/sau alte persoane care participă la îngrijirea personalului armatei rănit sau invalid ca urmare a acțiunilor militare, pe perioada cât acesta este spitalizat pentru tratament, dacă aceștia nu au domiciliul în garnizoana în care se află instituția medicală, beneficiază de drepturile prevăzute în instrucțiunile privind folosirea de către personalul armatei și alți beneficiari a fondului construit al Ministerului Apărării Naționale destinat cazării, refacerii capacității de muncă și activităților recreative și sportive.

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 32. — Structurile cu responsabilități în aplicarea prevederilor ordonanței de urgență sunt:

- a) structuri centrale: Statul Major General, Direcția generală de informații a apărării, Direcția management resurse umane, Direcția financiar-contabilă și Direcția medicală;
- b) structurile din compunerea și subordinea Statului Major General: Direcția personal și mobilizare, statele majore ale categoriilor de forțe ale armatei, comandamentele de armă, Comandamentul operațional întrunit, Centrul tehnic-editorial al Armatei și Muzeul Militar Național „Regele Ferdinand I”;
- c) alte structuri.

Art. 33. — Acțiunile militare desfășurate înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 42/2004 privind participarea forțelor armate la misiuni în afara teritoriului statului român, cu modificările ulterioare, se asimilează cu tipurile de misiuni prevăzute de aceasta la art. 2 lit. a)—f), prin ordin al ministrului apărării naționale, la propunerea șefului Statului Major General, pentru fiecare misiune în parte.

Art. 34. — (1) Persoanele care au participat la acțiuni militare înainte de 10 iunie 2008, precum și urmașii sau părinții acestora, după caz, care fac obiectul aplicării prezentelor norme metodologice, vor beneficia de drepturile prevăzute la cap. III¹ din ordonanța de urgență de la data de 10 iunie 2008, data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 10 iunie 2008, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2008 privind modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare.

(2) Pentru acordarea drepturilor, persoanele prevăzute la alin. (1) pot formula o solicitare scrisă, însoțită de documente justificative, pe care o adresează comandantului/șefului unității militare din care fac parte sau centrului militar în raza căruia domiciliază, după caz.

(3) Unitățile militare din care fac parte sau centrele militare transmit solicitările primite structurilor responsabile cu aplicarea prezentelor norme metodologice.

Art. 35. — Anexa face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

P R E C I Z Ă R I
privind confecționarea legitimațiilor tip „Militar Veteran” și „Veteran”*)

Legitimațiile tip „Militar Veteran” și „Veteran” vor avea coperte de culoarea bleu, vor fi confecționate la aceleași dimensiuni, din aceleași materiale ca legitimațiile militare și vor conține înscrisurile cerute de modelele de mai jos:

a) Modelul legitimației tip „Militar Veteran”

— exterior —

<p>ROMÂNIA MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE</p> <p>- însemnul heraldic al M.Ap.N. -</p> <p>LEGITIMAȚIE</p> <p>MILITAR VETERAN</p>	03 mm	
150 mm		110 mm

— interior —

<p>ROMÂNIA MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE</p> <p>Numele..... Prenumele..... Cod numeric personal..... Emis la data de..... Seria MV Nr.....</p> <p>Comandantul UM</p>	03 mm	<p>- loc pentru fotografie - (30 mm x 40 mm)</p> <p>Militar Veteran</p>
150 mm		110 mm

b) Modelul legitimației tip „Veteran”

— exterior —

<p>ROMÂNIA MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE</p> <p>- însemnul heraldic al M.Ap.N. -</p> <p>LEGITIMAȚIE</p> <p>VETERAN</p>	03 mm	
150 mm		110 mm

*) Modelele legitimațiilor sunt reproduse în facsimil.

— interior —

ROMÂNIA MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE	03 mm	- loc pentru fotografie - (30 mm x 40 mm)	110 mm
Numele..... Prenumele..... Cod numeric personal..... Emis la data de..... Seria V Nr.....			
Comandantul U.M.	150 mm		

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI INOVĂRII

ORDIN
**privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular
Școala Creștină „Natanael” din Suceava**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (*ARACIP*), cu modificările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

luând în considerare Hotărârea Consiliului ARACIP nr. 15 din 25 noiembrie 2008, privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar particular evaluate în perioada mai—noiembrie 2008,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 51/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării,

ministrul educației, cercetării și inovării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Creștină „Natanael” din Suceava, pentru nivelurile de învățământ „primar” și „gimnazial”, cu sediul în str. Lipoveni nr. 10, localitatea Suceava, județul Suceava.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Creștină „Natanael” din Suceava, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege, începând cu anul școlar 2009—2010.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Creștină „Natanael” din Suceava dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În caz de desființare, dizolvare sau lichidare, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Creștină „Natanael” din Suceava revine fondatorilor.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ autorizată, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Școala Creștină „Natanael” din Suceava.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Creștină „Natanael” din Suceava are dreptul de a organiza examene de absolvire și poate gestiona și elibera acte de studii, recunoscute de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Creștină „Natanael” din Suceava este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării,

Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Suceava, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 7. — Asociația „International Christian Aid Ministries” din Suceava, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Școala Creștină „Natanael” din Suceava, Ministerul

Educației, Cercetării și Inovării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Suceava vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării și inovării,
Ecaterina Andronescu

București, 30 martie 2009.
Nr. 3.550.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

